

Repertoriumnummer 2019 / 000669
Datum van uitspraak 7 februari 2019
Rolnummer 13/14355/A
arbeidsongevallen
Eindvonnis EVT Tegensprekelijk eindvonnis

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op	op
€	€

FSC 100-11
Art. 712 C.V.
Vrij van rechten.

Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel

Vonnis

Kamer 4

IN DE ZAAK:

De heer [REDACTED], rijksregisternummer [REDACTED],
met verblijfplaats te [REDACTED] en woonsplaats kiezend bij
mr. [REDACTED]

eiser ('de heer [REDACTED]'),

vertegenwoordigd door mr. Hind Riad, advocaat.

TEGEN:

[REDACTED]
met maatschappelijke zetel te [REDACTED] met ondernemingsnummer
[REDACTED]

verweerster ([REDACTED]),

vertegenwoordigd door mr. Valérie Van Roost *loco* mr. Frieda Declercq, advocaten.

1. PROCEDURE

De rechtbank past de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken toe,
en meer in het bijzonder de artikelen 2, 34, 35, 36 en 37.

De rechtbank houdt ook rekening met:

- de wet van 10 oktober 1967 houdend het Gerechtelijk Wetboek ('Ger.W.');
- de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 ('Arbeidsongevallenwet').

De gedingstukken werden toegevoegd en vermeld op de inventaris van het dossier van de
rechtspleging. Het dossier van de rechtspleging bevat onder meer de volgende
procedurestukken:

- het gedinginleidend verzoekschrift neergelegd ter griffie op 29 oktober 2013;
- de dagvaarding in gedwongen tussenkomst van 14 maart 2014;
- de beschikking op basis van artikel 747 § 2 Ger.W. van 16 oktober 2014;

- het tussenvonnissen van 12 november 2015, waarin de rechtbank besliste dat de heer [REDACTED] op 23 september 2011 het slachtoffer is geworden van een arbeidsongeval, en dat [REDACTED] dekking diende te verlenen binnen het kader van de polis huispersoneel, en een gerechtsdeskundige (dr. Janssens) werd aangesteld om de gevolgen van het arbeidsongeval te bepalen;
- de betekening van het vonnis op 19 april 2016;
- het arrest van 26 juni 2017 van het arbeidshof te Brussel, waarbij het hoger beroep ongegrond werd verklaard, en de zaak opnieuw werd verwezen naar de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel;
- het verzoek van 19 september 2017 van de heer [REDACTED] om de deskundige te vervangen;
- het tussenvonnissen van 7 december 2017, waarbij de rechtbank de aangestelde deskundige heeft vervangen, en een nieuwe deskundige heeft aangesteld (dr. A. Lechat);
- het definitief deskundigenverslag, neergelegd ter griffie op 7 mei 2018;
- de conclusies van partijen na het deskundigenverslag van dr. A. Lechat;
- de dossiers van partijen.

Partijen hebben gepleit tijdens de openbare terechtzitting van 13 december 2018. Daarna zijn de debatten gesloten en werd de zaak in beraad genomen voor vonnis uiterlijk op 24 januari 2019.

2. VORDERING

De vordering van de heer [REDACTED] na neerlegging van het definitief deskundigenverslag, strekt ertoe:

- akte te verlenen van de neerlegging van de conclusies;
- de vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- de bekrachtiging van het deskundigenverslag;
- te zeggen voor recht dat de heer [REDACTED] ingevolge het arbeidsongeval van 23 september 2011 tijdelijk volledig arbeidsongeschikt is geweest van 23 september 2011 tot en met 11 juli 2012 (100%) en dat de letsels geconsolideerd zijn op 12 juli 2012 met een blijvende arbeidsongeschiktheid van 8%;
- het basisloon vast te stellen op
 - in hoofdorde orde:
 - TWO: 20.837,05 euro
 - BWO: 36.933,08 euro
 - in ondergeschikte orde:
 - TWO: 10.910,02 euro
 - BWO: 19.337,10 euro
- bovenvermelde bedragen te verhogen met de wettelijke intresten vanaf hun datum van opeisbaarheid en de gerechtelijke intresten;

- [REDACTED] te horen veroordelen tot de terugbetaling aan de heer [REDACTED] van alle geneeskundige, heelkundige, farmaceutische en verplegingszorgen die hij heeft moeten dragen ten gevolge van het arbeidsongeval;
- [REDACTED] te horen veroordelen tot het ten laste nemen van alle geneeskundige, heelkundige, farmaceutische en verplegingszorgen die de toekomstige amputatie en de synthetische prothese zal teweegbrengen, inclusief de verplaatsingskosten en overnachtingskosten om in België te worden verzorgd;
- het vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren;
- [REDACTED] te horen veroordelen tot de kosten van het geding, inclusief de honoraria en de onkosten van de aangestelde deskundige en de rechtsplegingsvergoeding vastgesteld op het basisbedrag van 1.440,00 euro;
- een gerechtsdeurwaarder aan te stellen teneinde hem/haar toe te laten gratis zijn/haar ambt te verlenen teneinde de tussen te komen beschikking te betekenen en alle noodzakelijke stappen te zetten voor de eventuele uitvoering ervan.

3. FEITEN

De rechtbank verwijst naar de feiten zoals omstandig beschreven in het tussenvonnissen van 12 november 2015, die zij integraal hernomen acht.

4. DESKUNDIGENVERSLAG

Op 28 maart 2013 legde dr. Lechat haar voorverslag neer, met het verzoek aan partijen om hun eventuele opmerkingen over te maken.

Op het voorverslag kwam reactie van mr. Riad met brief van 26 april 2018. De deskundige heeft de opmerkingen op uitvoerige wijze beantwoord (p. 20-21).

Het eindverslag van de gerechtelijke expertise werd op 7 mei 2018 neergelegd ter griffie.

In haar eindverslag komt dr. Lechat tot de volgende conclusie:

- tijdelijke arbeidsongeschiktheid van 100% voor de periode 23/09/2011 tot en met 11/07/2012;
- consolidatiedatum: 12/07/2012;
- blijvende arbeidsongeschiktheid: 8%, rekening houdend met de algemene beroepsbekwaamheden van het slachtoffer en met al de toegankelijke beroepen gelet op de ouderdom en de mogelijkheden van betrokkene.

5. BEOORDELING

5.1. BEKRACHTIGING VAN HET DESKUNDIG VERSLAG

Partijen vragen de bekrachtiging van het deskundig verslag.

De deskundige heeft voldoende informatie ingewonnen en heeft haar oordeel gevormd met de nodige objectiviteit en bekwaamheid, na een onderzoek dat verliep op tegenspraak.

De deskundige heeft zich gehouden aan de opdracht die de rechtbank haar had toevertrouwd.

De rechtbank oordeelt dat het besluit van de deskundige op een logische wijze voortvloeit uit haar bevindingen.

Het deskundigenverslag is nauwkeurig en volledig zodat het besluit van de deskundige kan bekrachtigd worden.

De rechtbank heeft akte genomen van het feit dat [REDACTED] akkoord gaat met het verzoek van de heer [REDACTED] om expliciet in het vonnis te laten opnemen dat alle geneeskundige, heelkundige, farmaceutische en verplegingszorgen die een toekomstige amputatie en de synthetische prothese zouden kunnen teweegbrengen, ten laste worden genomen van [REDACTED] met inbegrip van de verplaatsingskosten en overnachtingskosten om in België te worden verzorgd.

5.2. BASISLOON

De heer [REDACTED] kan aanspraak maken op de wettelijke vergoedingen voor de tijdelijke en blijvende arbeidsongeschiktheid. Het basisloon waarop de wettelijke vergoedingen voor de tijdelijke en blijvende arbeidsongeschiktheid wordt berekend, wordt overeenkomstig artikel 34 van de Arbeidsongevallenwet gedefinieerd als het loon waarop de werknemer, in de functie waarin hij is tewerkgesteld in de onderneming op het ogenblik van het ongeval, recht heeft voor de periode van het jaar dat het ongeval voorafgaat.

[REDACTED] legt de berekening neer van het basisloon met stavingsstukken. Volgens [REDACTED] moet het basisloon op 10.910,02 euro worden vastgelegd voor de tijdelijke arbeidsongeschiktheid en 19.337,10 voor de blijvende arbeidsongeschiktheid, hierbij toepassing maken van de barema zoals voorzien in het aanvullend paritair comité nr. 100 voor de arbeiders, en een deeltijdse tewerkstelling van 25 uur per week.

De heer [REDACTED] gaat in hoofdorde niet akkoord met de berekening van het basisloon. Hij meent dat de loons- en arbeidsvoorwaarden van het aanvullend paritair comité nr. 100 voor de arbeiders niet van toepassing zijn, maar wel de loons- en arbeidsvoorwaarden van het paritair comité nr. 323.00 voor het beheer van gebouwen, de vastgoedmakelaars en de dienstboden, omdat hij onder de polis 'huispersoneel' viel. In ondergeschikte orde, kan de

heer [REDACTED] zich akkoord verklaren met het door [REDACTED] berekende basisloon van 10.910,02 euro voor de tijdelijke arbeidsongeschiktheid en 19.337,10 voor de blijvende arbeidsongeschiktheid.

Het bevoegdheidsdomein van het paritair comité nr. 323.00 voor het beheer van gebouwen, de vastgoedmakelaars en de dienstboden, wordt als volgt omschreven (te raadplegen op <http://www.werk.belgie.be/AE/nl-ae-32300.pdf>, consultatie door de rechtbank op 28 december 2018):

“Artikel 2. Het Paritair comité nr. 323.00 is bevoegd voor de werknemers in het algemeen en hun werkgevers, waarvan de ondernemingsactiviteit hoofdzakelijk bestaat uit één of meer van volgende activiteiten :

- 1. het beheer van een vereniging van mede-eigenaars;*
- 2. het beheer van eigen onroerend vermogen, ander dan in mede-eigendom;*
- 3. de activiteit van syndici van verenigingen van mede-eigenaars, van rentmeesters van onroerende goederen of van bemiddelaars met het oog op de verkoop, aankoop, ruil, verhuring of afstand van onroerende goederen, onroerende rechten of handelsfondsen, erkend als vastgoedmakelaars door het Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars.*

Het Paritair Comité voor het beheer van gebouwen, de vastgoedmakelaars en de dienstboden is eveneens bevoegd voor de dienstboden en hun werkgevers. Onder dienstbode wordt verstaan iedere werknemer die in het raam van een arbeidsovereenkomst voor dienstboden is tewerkgesteld.”

Het is duidelijk dat de bevoegdheid van het paritair comité nr. 323.00 voor het beheer van gebouwen, de vastgoedmakelaars en de dienstboden, en dan specifiek wat de dienstboden betreft, enkel beperkt is tot de werknemers die met een arbeidsovereenkomst voor dienstboden zijn tewerkgesteld, onafgezien van de voorbeeldfuncties die in de sectorale cao's zijn opgenomen, die overigens geenszins determinerend zijn.

De vraag die moet worden gesteld is welk takenpakket de heer [REDACTED] uitoefende op het ogenblik van het arbeidsongeval, en of dit takenpakket als een arbeidsovereenkomst voor dienstbode kan worden gekwalificeerd.

Het loutere feit dat de rechtbank en het arbeidshof hebben beslist dat [REDACTED] dekking moest verlenen onder de polis 'huispersoneel', betekent niet dat de heer [REDACTED] per definitie als een dienstbode moet worden beschouwd. De dekking van de polis huispersoneel, was immers niet beperkt tot enkel de dienstboden alleen, maar werd opengetrokken naar de arbeiders, te weten werknemers die niet hoofdzakelijk handenarbeid verrichten van niet-huishoudelijke arbeid. Als voorbeelden werden in de polis opgegeven: tuinman, klusjesman, conciërge.

Volgens artikel 5 van de Arbeidsovereenkomstenwet van 3 juli 1978 worden als dienstboden beschouwde, de werknemers die zich verbinden, tegen loon, en onder gezag

van een werkgever, in hoofdzaak huishoudelijke handenarbeid te verrichten in verband met de huishouding van de werkgever of van zijn gezin.

In de rechtspraak wordt algemeen aanvaard dat de kwalificatie van 'huishoudelijke arbeid' in essentie betrekking heeft op de zorgen voor het huis en het meubilair ervan. Wat onderhoudswerkzaamheden in een park of een tuin betreft, of het kappen van bomen in een privaat domein, vallen deze werkzaamheden niet onder de definitie van huisboden (Vergelijk: Arbh. Luik 23 juni 2015 AR nr. 2014/AL/372, *onuitg.*; Arbh. Brussel 14 oktober 2015, *JTT* 2016, 186; F. BLOMME, "Huispersoneel: van dienstboden en *nannies* tot privéverpleegkundigen en (ortho)(ped)agogische begeleiders", *Or.* 2017, 3-4).

Dit standpunt wordt ook onderschreven door de RSZ in haar administratieve instructies. Volgens de RSZ zijn niet alle werknemers tewerkgesteld in de private dienst van een werkgever, door een arbeidsovereenkomst voor dienstboden verbonden. Personen die aan taken buitenshuis zijn tewerkgesteld, zoals tuiniers en handlangers, zijn geen dienstboden (<https://www.socialsecurity.be/employer/instructions/dmfa/nl/latest/instructions/persons/specific/householdpersonnel.html>, consultatie door de rechtbank op 28 december 2018).

In het tussenvonnis van 12 november 2015 stelde de rechtbank reeds vast dat de heer [REDACTED] op het ogenblik van het ongeval in het buitenverblijf van de heer [REDACTED] met een cirkelzaak een plank aan het verzagen was, en dat hij in het algemeen als opdracht had om takken en planken op maat te zagen om er brandhout van te maken, evenals om het kattenluik te herstellen.

Terecht wijst de heer [REDACTED] naar de passage uit het arrest van 26 juni 2017 van het arbeidshof te Brussel, waarbij het arbeidshof vaststelde dat het arbeidsongeval is gebeurd terwijl de heer [REDACTED] brandhout verzaagde, en dat dit behoort tot de taken van een tuinman-klusjesman. Volgens het arbeidshof geldt deze vaststelling eveneens voor het toemaken van het kattenluik in de woning van de werkgever.

De heer [REDACTED] voerde in essentie buitenshuis werkzaamheden uit, en meer specifiek deze van een tuinman, met hieraan gekoppeld het uitvoeren van klusjes.

Hieruit volgt dat de heer [REDACTED] niet was tewerkgesteld met een arbeidsovereenkomst voor dienstboden overeenkomstig artikel 5 van de Arbeidsovereenkomstenwet van 3 juli 1978, zoals verder ingevuld en afgebakend door de rechtspraak.

[REDACTED] maakt bijgevolg terecht toepassing van de loonbarena's zoals voorzien in het aanvullend paritair comité nr. 100 voor de arbeiders.

Het basisloon moet bijgevolg begroot worden op 10.910,02 euro voor de tijdelijke arbeidsongeschiktheid en 19.337,10 voor de blijvende arbeidsongeschiktheid, zoals [REDACTED] terecht voorhoudt, en waarmee de heer [REDACTED] in ondergeschikte orde akkoord gaat.

5.3. GERECHTSKOSTEN

In toepassing van artikel 68 van de Arbeidsongevallenwet, worden de gerechtskosten ten laste van [REDACTED] gelegd.

De rechtsplegingsvergoeding moet worden bepaald overeenkomstig artikel 4 van het K.B. van 26 oktober 2007.

Gelet op de aard van de vordering (bekrchtiging van het deskundigenverslag, de vastlegging van het basisloon voor de berekening van de wettelijke vergoedingen en de terugbetaling van de kosten), wordt de rechtsplegingsvergoeding door de rechtbank vastgelegd op 131,18 euro.

Bij beschikking van 21/06/18 werd de staat van erelonen en kosten van de deskundige begroot en uitvoerbaar verklaard op 2.377,00 euro.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK

Doet uitspraak op tegenspraak en in eerste aanleg.

Neemt akte van de neerlegging van de conclusies van partijen.

Wijst erop dat de rechtbank in het tussenvonnis van 12 november 2015 heeft beslist dat de vordering van de heer [REDACTED] ontvankelijk is, dat de heer [REDACTED] op 23/09/2011 het slachtoffer is geworden van een arbeidsongeval en dat [REDACTED] dekking moet verlenen binnen het kader van de polis huispersoneel, en dat de medische kosten en de verplaatsingskosten van de heer [REDACTED] in het algemeen, en de verplaatsingskosten in het kader van de gerechtelijke expertisen ten laste van [REDACTED] moeten worden genomen, zoals eveneens bevestigd door het arrest van 26 juni 2017 van het arbeidshof te Brussel.

Het tussenvonnis van 29 maart 2018 verder uitwerkend, verklaart de vordering van de heer [REDACTED] gedeeltelijk gegrond in de hierna volgende mate.

Bekrachtigt het deskundig verslag neergelegd ter griffie op 7 mei 2018.

Zegt voor recht dat de heer [REDACTED] als gevolg van het arbeidsongeval waarvan hij het slachtoffer is geweest op 23/09/11, de volgende arbeidsongeschiktheden heeft opgelopen:

- een tijdelijke arbeidsongeschiktheid van 100% gedurende de periode 23/09/2011 en 11/07/2012;
- consolidatie op 12/07/2012;
- een blijvende arbeidsongeschiktheid van 8 %.

Veroordeelt [REDACTED] tot de (terug)betaling aan de heer [REDACTED] van:

- de wettelijke vergoedingen rekening houdende met het basisloon bepaald op 10.910,02 euro voor de tijdelijke arbeidsongeschiktheid en 19.337,70 euro voor de blijvende arbeidsongeschiktheid, bedragen te verhogen met de wettelijke intresten vanaf hun datum van opeisbaarheid en de gerechtelijke intresten;
- alle geneeskundige, heelkundige, farmaceutische en verplegingszorgen die de heer [REDACTED] heeft moeten dragen ten gevolge van het arbeidsongeval, en mits overlegging van de nodige stavingstukken;
- alle geneeskundige, heelkundige, farmaceutische en verplegingszorgen die een mogelijke toekomstige amputatie en een synthetische prothese kunnen teweegbrengen, met inbegrip van de verplaatsingskosten en overnachtingskosten om in België te worden verzorgd, en mits overlegging van de nodige stavingstukken.

Legt de kosten van het geding, tot op heden begroot door de heer [REDACTED] op 1.400,00 euro rechtsplegingsvergoeding, maar door de rechtbank herleid naar 131,18 euro rechtsplegingsvergoeding, evenals de kosten van dagvaarding in tussenkomst en vrijwaring ten belope van 154,24 euro, en de kosten van het deskundigenonderzoek, begroot en uitvoerbaar verklaard op 2.377,00 euro, ten laste van [REDACTED]

Verklaart het vonnis van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande hoger beroep.

Machtigt de heer [REDACTED] in het kader van de kosteloze juridische bijstand om een gerechtsdeurwaarder aan te stellen om gratis ambt te verlenen in het kader van de betekening van het vonnis en het nemen van alle noodzakelijke stappen in het kader van de eventuele uitvoering van het vonnis.

Vonnis gewezen door :

Nathalie BETSCH, rechter, voorzitter van de kamer
Jeanine HUINEN, rechter in sociale zaken-werkgever
Marcus JESPERS, rechter in sociale zaken, werknemer-arbeider
met bijstand van Nelly VAN VAERENBERGH, griffier.

Verkeert in de onmogelijkheid
het vonnis te ondertekenen
(art. 785 Ger.W.)

N. VAN VAERENBERGH

J. HUINEN

M. JESPERS

Verkeert in de onmogelijkheid
het vonnis te ondertekenen
(art. 785 Ger.W.)

N. BETSCH

en uitgesproken op **7 februari 2019**

in openbare terechtzitting van de 4de kamer van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank
Brussel door Bert CROIMANS, rechter, voorzitter van de kamer, met bijstand van Annicq
RAVETS, afgevaardigd griffier.

A. RAVETS

B. CROIMANS

Rechter, door de voorzitter
aangewezen voor de
uitspraak (art. 782bis Ger.W.)